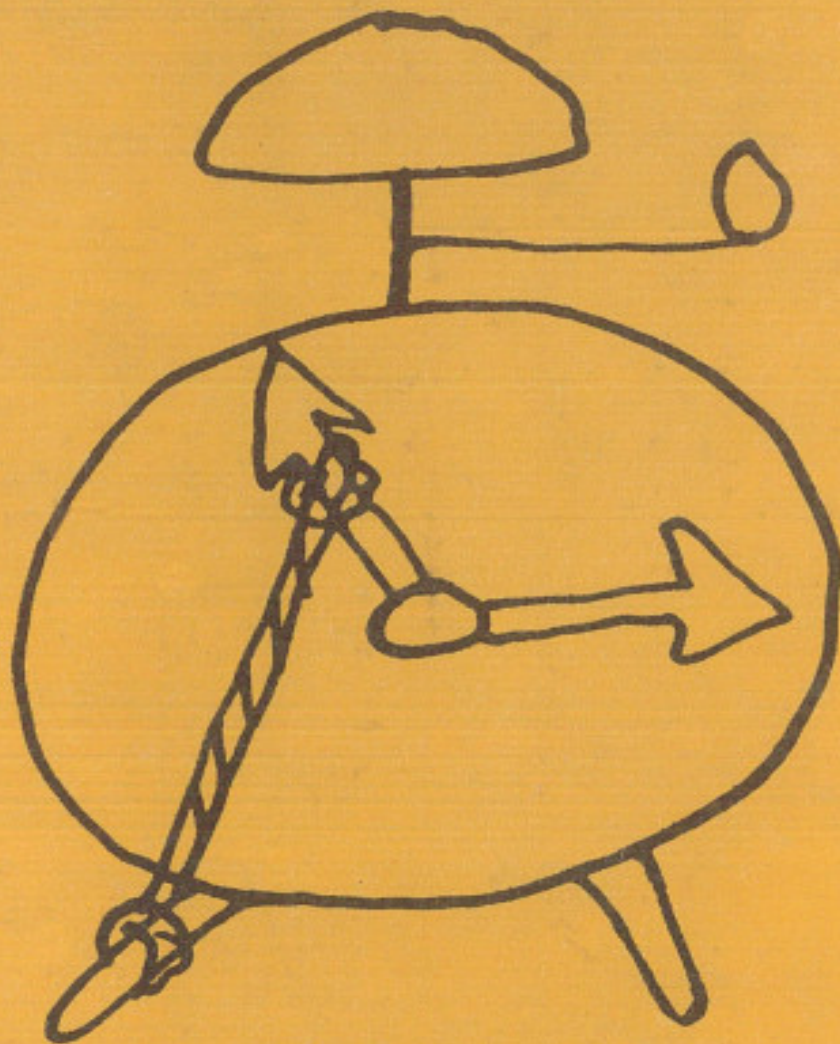

ГАБРОВСКИ

ШЕТИ

СОФИЯ ПРЕС

ГАБРОВСКИ ШЕГИ

chitanka.info

Габрово се слави като голям производител на чудесни платове. Все едно, те не могат да облекат оголялата ни планета... Габровската обувна индустрия може да стигне фантастични размери — все едно — тя няма да обуе света. Но габровските шеги са в състояние да разсмеят цялото човечество.

Радой Ралин, български писател

Да, това е народен хумор. И в това е неговото високо достойнство. Тези шеги веселят и академика, и дърводелеца. Рядко и велико качество.

Александър Раскин, съветски писател

Габровските шеги са от най-висше експортно качество. Те са способни да позабавляват и вразумят човека от всяка националност, който не е загубил своята чисто човешка способност да среща с добър смях добрата шега.

Леонид Ленч, съветски писател

Списание „Крокодил“ сега има 6 милиона абонати и поне 5 999 999 от тях много обичат да им се разказва нещо смешно за габровци...

Мануил Семьонов, гл. редактор на сп. „Крокодил“

Уникален хумор! И за добри и лоши времена.

Аркадий Райкин, народен артист на СССР

Ох, какво голямо съкровище е това!

Георги Калоянчев, български народен артист

Габровският хумор е самобитен, национален и затова — интернационален. Той намира своя адрес далеч зад границите на града, окръга, България.

Борис Егоров, съветски писател

Из едно съобщение:

През март 1968 г. името на българския град Габрово прескочи Ламанша и направи сензация във Великобритания. От печата, радиото и телевизията хората научиха, че на този свят има габровски вицове, които по нищо не отстъпват на шотландските. В Шотландия за габровци и за България се заговори така, както никога преди не се е говорило. Необикновеният интерес към габровския хумор подтикна излизация в Глазгоу в „Дейли рекорд“ да организира популярен конкурс за най-добрия шотландски виц от габровски тип... Хиляди шотландци взеха участие. Конкурсът завърши с тържествен гранд-финал в столицата на шотландския виц — Абърдийн, който „Дейли рекорд“ нарече „... вечер, когато Абърдийн се превиваше от смях“. А в „Абърдийн ивнинг експрес“ многозначително обяви: „Общият хумор свързва Абърдийн с България“.

СПАС ГЕРГОВ

КУРИОЗНОТО И СМЕШНОТО

Срещали ли сте човече, който изпитва удоволствие да му се смеят? Обзалагам се — не сте!

Но ето ви едно изключение.

Габровецът другите разсмива, и дори себе си осмива. Той сам съчинява шеги по свой адрес.

А това е вече куриоз, който като че ли го прави още по-смешен.

Пословично пестелив, той без треперене на пръстите отбройва грошове, за да печата на различни езици и разпространява анекдоти за себе си.

Това е също куриоз.

А защо да не подозираме и тук някаква сметка? Анекдотите разнасят името му по цялата земя. Народите са любопитни — като жените и децата. „Я да надзърнем и ние — ще кажат мнозина по света — в магазина на този прославен търговец. Може би и за нас нещо изгодно ще се намери!“ От тогава левче, от оногова две — ето ти състояние! Любопитството плаща анекдотите. Пък и в кесията по нещо може да прибави.

Къде се роди и как израсна този своеобразен българин, мисълта за който винаги разтяга лицето ни в усмивка и който често ни кара да се захласваме пред неговото остроумие?

Смеем му се всички, а всъщност той с по-сериозен от нас.

Мислим го за скъперник, а той е само по-пресметлив и по-разумен от нас.

Изпитваме чувството, че го задушават недоимък, а той може да ни изненада с богатствата си.

Струва ни се дребно съществуване, а в действителност е истински герой.

Това е герой, израснал в разпръснатите из дебрите на Балкана селски колиби. Планинският въздух, южното слънце са му придали здравина на мишците и сила на духа, за да се бори през вековете срещу

безплодието на земната твърд. Той е трябвало да коси сено за добитъка и да зида къщи от камък. Трябвало е да подчини дървото на ръката си, за да изготвя от него гаванка или каруца, за да изтегля от дърворезбата по тавана лъчите на слънцето или да направи тъкачен стан. Той е уловил енергията на реките и почти пръв в страната, тънеща някога в османско робство, задвижил колелата на зараждащата се българска промишленост. Не друг, а ковачът планински колибар Рачо основал Габрово. И на този град било съдено сам да стане ковачница на техническия и стопанския напредък, да се превърне в индустриално сърце на възраждаща се България.

Но манифактура и промишленост без търговия няма. Предприемчивият българин от габровските колиби тръгва из османската империя, за да продава своите гаванки, своите ножове и други метални изделия, своите шаяци и гайтани. Османската империя му се видяла тясна и започнал да снове из Влашко и Молдавия, в Русия и Австро-Унгария.

Животът насажда у занаятчията, у дребния манифактурист и търговец уважение към припечеленото и изключителна пестеливост. Съзнанието за пестене прераства в принцип на поведение, а поведението в характер.

Този характер остава жилав, неизменен даже когато еснафът е станал богаташ. И тъкмо несъответствието между крайната пресметливост и порасналите възможности за живеене на по-широка основа дава заряда на многобройните габровски шеги. Създавани от безименен автор, в това число и от самите габровци, тези шеги, тези битови анекдоти дават съдържанието на един колкото богат, толкова и привлекателен фолклор.

Героят габровец се ражда в живота, за да премине в народното творчество и да заживее самостоятелно, с безсмъртието на изкуството.

Този герой е свидлив, но не скъперник. Най-важно за него в живота е: нищо излишно! А „който се е отказал от излишества — писа немският философ Кант, — той се е избавил от лишения“.

Габровецът е сметкаджия, но не егоист. Известният габровски богаташ дядо Миньо Попа, който много години е „ял само фасул“, за да икономисва, подарил през 1912 г. четиридесет хиляди лева — значителна за времето сума — за доизграждане на градското читалище.

Габровецът е хитър, но винаги благороден.

Град Габрово отдавна е надживял времето на дребните занаятчии и търговци, на малките и големите индустриалци. Произведенията на неговата модерна социалистическа промишленост, неговите платове и обувки, неговите стругове, електрокари и електронноизчислителни машини сега стигат до всички континенти. В този успех дишат дълбоките, живите традиции на миналото, пресметливостта, находчивостта и предприемчивостта на някогашните и на сегашните габровци. Ето защо шегите за дедите не обиждат, а ласкаят внуците. Затова те и с охота ги разказват на близки и далечни приятели.

Смешното в габровските анекдоти идва не от двусмислието на словото или на действието, характерно за обикновения виц. То се ражда от остроумието на една пословично тънка пресметливост.

„Тънката сметка“ всякога и във всичко кара габровците да „режат опашките на котките“, за да не изстиват зиме стаите при честото и бавно тяхно излизане и влизане през вратата, да „спират нощем часовниците си“, за да не се изхабяват напразно, да „погребват покойниците прави“, за да не се губи земя. Тя ги кара да „цепят косъма“ и дори да „стрижат яйцето“...

„Хуморът — казваше знаменитият български карикатурист и хуморист професор Илия Бешков — е достъпен и понятен всекиму. За смеха са необходими поне двама души. Никой, освен лудия, не се смее насаме. Хуморът е истинско обществено кръвообращение...“ И още: „Когато един народ не е създал хумор, той не е подсигурил правото си на съществуване“.

Българският народ, надарен с богата душевност, със слънчев характер и много оптимизъм, е създал наистина чудесен хумор. Този хумор размива и пречиства душата на всеки, който се докосне до неговата освежителна и възродителна струя.

Но впрочем, драги читатели, запознайте се, сприятелете се с габровци! Почерпете, вземете от техния чист, добродушен, жизнерадостен смях. Те са си направили сметка: това никак не ще ги оцети. Само габровци умеят да дават, без да губят. Това е пак куриоз. И лесно обясним. Защото огънят не угасва, ако от него друг огън се запали.

Нека топлината на заразителния габровски смях сгрява всички — в близки и далечни земи!

Габровци обичат хората. Влюбени са в живота и в света. Затова се и смеят.

Посмейте се и вие заедно с тях!

Спас Гергов

През Габрово минал турист и попитал един старец колко жители има градът.

— Това не са просто жители, сине, тук всички са габровци!

ПРОПУСНАТА ПЕЧАЛБА

През Габрово минал другоселец. Спрял пред един магазин да си купи нещо за спомен. Избрал стоката, попитал за цената и без да се пазари, платил и си тръгнал.

Доядяло го габровеца, загдето не предложил по-висока цена и викнал след купувача:

— Хей, я ми върни стоката!... Не ти ща парите.

ИЗМЕРЕНИЯ

Попитали един габровец колко е часът.

— Десет... и двадесет и пет стотинки — отвърнал той.

ТОЙ ПЛАЩА

Трима приятели влезли в една гостилница. Докато двамата отишли до тоалетната, третият, който бил габровец, взел листа с менюто и набързо задраскал по-скъпите гозби. А притичалия се съдържател успокоил:

— Нали аз плащам яденето...

ЛЕК

За да получи безплатен съвет, габровец пита срещнат познат лекар:

— Докторе, какво правиш, когато имаш хрема?

— Кихам — отвърнал лекарят, който също бил кореняк габровец.

УРОК

Съседът на дядо Миньо отишъл втори път да му иска пари в заем, без да е върнал първите. Старецът го посрещнал, изслушал го и му посочил чекмеджето да си отброи колкото му трябват.

— Че тук няма никакви пари? — рекъл съседът, като отворил празното чекмедже.

— Как ще има, като не си върнал първите! — отговорил му спокойно дядо Миньо.

МЕЖДУ ГАБРОВЦИ

— Къде е венчалната ти халка?

— Тази седмица я носи жена ми.

ИЗЛЪГАЛ ГИ

Габровец отседнал в евтин хотел. През нощта го нападнали дървеници. Той станал, запалил лампата, отворил вратата, после я затворил шумно и си легнал.

На въпросителния поглед на свой разбуден съпътник отговорил:

— Лъжа дървениците, че съм излязъл.

СТОЛЕТНИК

При габровски столетник, който още пасял овцете и козите, пристигнал журналист да го интервюира.

— Какво мляко си ял, дядо? Овче или козе? — бил първият му въпрос.

— От по-евтиното, момче! — отговорил старецът.

В РЕСТОРАНТА

Габровецът:

— Келнер, под масата паднаха десет стотинки. Ако ги намериш, дай ми ги. Ако не ги намериш — задръж ги за бакшиш.

АКО МИНЕ

Габровец трябвало да поправи вратата си, затова пратил малкия си син да поиска теслата на съседа. Скоро детето се върнало — слъгал го съседът, че няма.

— Остави го той скъперник — рекъл възмутено бащата. — Иди донеси нашата от мазето.

ГОСТОПРИЕМСТВО

На габровец дошъл приятел от войнишките години и той побързал да го запознае и нахвали града. Накрая, стигайки пред един от новопостроените ресторанти, домакинът казал:

— Тук можеш да обядваш най-евтино, докато аз прескоча за малко до дома.

ИЗПУШЕНИЯТ ЛЕВ

Габровец дължел един лев. Ищецът не го оставял на мира. През ден, през два отивал да си го иска. Всеки път габровецът го черпел от своите цигари, но на десетия път извадил тефтерчето си, погледнал в него и рекъл:

— Достатъчно! Вече си изпуши лева...

БИЕ САМАРА, ЗА ДА СЕ СЕЩА КОНЯТ

Габровец спрял в едно село у познати. На двора децата го заобиколили радостни, че „чичото“ от града ще им даде нещо.

— Ха, сега да видим — пребъркал джобовете си той — кой от вас е по юнак и ще изпревари да донесе сенце за кончето.

Докато габровецът връзвал коня под сайванта, децата напълнили яслите. Той им дал по едно шекерче и поканен влязъл в къщи. Когато станало време за вечеря, той поотрил ръце и се одумал:

— Я да ида аз за торбата, че както съм изгладнял...

След малко го чули да вика под сайванта. Стопанката изскочила и гледа: гостът налага коня по самара с една вършина.

— А бре, Рачо, защо биеш добичето?

— Табиета му конски, подушил дисагите и изял хляба и гозбицата — продължил той сърдито да удря.

— Остави добичето. В къщи ще се намери и хляб, и гозба.

Габровецът оставил коня, тръгнал след стопанката, като продължил да мърмре:

— А бе, ти си добра жена, ще дадеш и хляб, и сирене, че и за из път ще сложиш. Ама конят да си знае яслите. Нов кон се учи, докато е време!

ПЪТЕШЕСТВЕНИК

Габровски фабрикант бил в Индия. В един от храмовете видял статуята на шесторъката богиня Чандра и възкликнал:

— Такава работничка ми трябва!

ВИСОКА ЦЕНА

Пословичният пестеливец дядо Миньо Попа дарил четиридесет хиляди гроша на градското читалище. Когато го поканили и показали отреденото му в знак на признателност място за паметна плоча, той въздъхнал и рекъл:

— Миньо, Миньо, за да пестиш колко боб си изял, докато стигнеш до тука!

СЪОБРАЗИЛ СЕ

— Какво чакаш в тоя студ на улицата?

— А бе, остави се. Изтървах и счупих шишето с ракията. Сега чакам да се смръзне, та да я отнеса в къщи.

ЗАСЛУЖЕНО МЯСТО

На времето, когато правили статуята на Рачо Ковача, основателя на Габрово, авторите за оригиналност предложили тя да бъде изградена сред река Янтра. Идеята била посрещната с неочаквана подкрепа.

— Дадено, момчета, дадено — кимали утвърдително градските първенци. — Сред реката паметникът ще заема място, което и без това не ни влиза в работа.

ПЪРВИ УРОЦИ

Баща купил на сина си нови обуца. Вечерта тръгнали да отидат у свои роднини. Из пътя бащата попитал:

— С новите обуца ли си, сине?

— Да, тате.

— Крачи тогава по-нашироко! — посъветвал го бащата.

ЗАЩОТО ГО МЪРЗИ

— Татко, защо нашият квартирант всеки ден яде кебапчета?

— Защото го мързи да сади домати! — отвърнал поучително бащата.

ПОДОБРЕНИЕТО

Габровец си купил автомобил. При заплащането задържал част от сумата като гаранция. Но не минали три дни и продавачът получил обратно сирената на автомобила със следната бележка от жената на купувача:

— Връщам Ви сирената, тъй като мъжът ми след няколко упражнения се научи да свири като нея. Прихванете стойността ѝ за остатъка от дължимата сума и закрийте сметката.

НА БАНЯ

— Колко струва билет за вана?

— Два лева.

— Ето ви един лев и кажете да я напълнят до половина.

В ЕРАТА НА НАПОЛЕОНИТЕ

В късна вечер на софийската гара слязъл габровец. Повикал файтон и само казал:

— Ючбунар!

— Ще го оскубя — помислил си файтонджията, — нали не се пазари.

Когато наближили, габровецът внезапно извикал:

— Спри, че стана тя!

Слязъл и почнал да се бърка за кибрит.

— Ама че я свърших и аз... изтърколи ми се наполеонът някъде край седалката на файтона.

Файтонджията тутакси шибнал конете и те полетели.

Габровецът се усмихнал и кривнал в следващата пресечка.

ИЗПРАЩАНЕ

Габровка била при майка си. Когато тръгнала да си отива, спряла и рекла:

— Дали не забравих нещо?

— Какво си донесла, че да го забравиш! — обадил се бащата.

ТОГАВА САМО ГОРЧИЦАТА

Габровец купува колбаси. Подават му и кутийка горчица.

— Но аз не искам горчица — възразил той.

— Тя е безплатно към салама.

— Дайте ми тогава само горчицата.

ИЗБОР

Габровец си избира плат за костюм.

— Извинете, защо оглеждате толкова опъкото? — запитал продавачът.

— За да видя как ще ми стои след няколко години.

ПЕТ ОКИ — СТО ДРАМА

В магазина на габровски майстор пазарувал клиент, когато чиракът влязъл и обадил, че олиото се свършило.

— Вземи дамаджаната от петтях оки и иди да налееш. На̀ ти пари! — рекъл тежко майсторът,

А на ухото му прошепнал:

— Сто драма!

ВРЕМЕ ЗА ОБЕД

Събрали се приятели да играят карти у един габровец. Към обед домакинът неочаквано извикал:

— Стига с тия карти, хайде да си вървим да ядем.

ОКАЗИОН

Един габровец поискал да поставят надгробен паметник на тъща му.

— Имате ли нещо хубаво, но по-евтино?

— Има един, само че на него е гравирано чуждо име.

— Няма значение. Покойната ми тъща не знаеше да чете.

ЗА ГАБРОВЦИ РАЗКАЗВАТ, ЧЕ...

... нощем спират часовниците си, за да не им се изтъркват частите.

... на хорото играят по терлици, за да слушат безплатно музиката от съседния град Севлиево.

... когато сготвят охлюви, не хвърлят черупките. Нанизват ги на връвчица и наново правят супа, постна гозба — пълнени с ориз, блажна — пълнени с биволско шкембе... Услугват си с нанизите и в махалата, когато ненадейно дойдат гости.

... покриват солниците със стъкло и през него топят зальците си.

... слагат зелени очила на конете, когато вместо сено им насипят в яслите талаш от стругованите гаванки.

... сменят яйцата на щъркелите с пачи, та да им излюпят патета. Затова в Габрово няма щъркели.

ПОПАДНАЛ

Новопреселник в София навикнал да не си купува цигари редовно. Като непознат, използвал големия град, помолвал случайните минувачи за една цигара. И за да не излезе съвсем просия, наред с извинението предлагал да си плати десет стотинки.

Разбира се, от учтивост всеки отказвал да приеме парите. Веднъж обаче на софийската гара човекът, който му дал цигара, съвсем невъзмутимо прибрал поднесените му десет стотинки. Хитрецът така се объркал, че успял само да попита:

— Вие от къде сте?

— От Габрово! — отговорил достойно другият.

ОБЩА МЯРКА

— Моля, ушийте ми един костюм, но вземете мярка и от сина ми.

— Защо?

— Защото после той ще го доизносва.

ПЕЧАЛБАТА

Един габровец се похвалил на друг, че от всеки дял на държавната лотария печели по петдесет стотинки, понеже не си купува билет.

— Хайде тогава да почерпиш! — казал другият.

ДЕНЯТ СЕ ПОЗНАВА ОТ СУТРИНТА

Малко габровче пита продавача на гевреци:

— Чичо, колко струва дупката на геврека?

— Нищо не струва.

— Тогава продай ми един геврек с по-голяма дупка!

ПО НАВИК

Габровец влиза в обществен клозет. От гишето му подвикват:

— Моля, билетче!

— Карта — отвръща той и се скрива в една от кабините.

ПАДА ИМ СЕ

Група столични писатели-хумористи били поканени да четат свои произведения в едно севлиевско село. Четенето било устроено на открито, за да присъствува цялото село. Очаквали да падне голям смях. Както винаги, писателите чели твърде лошо. Разочарованието било голямо. Накрая селяните повели гостите да ги разквартируват по къщите. Един от домакините попитал:

— Утре къде ще бъдете?

— В Габрово — отвърнали хумористите.

— Там същото ли ще правите?

— Същото.

— Направете го. Пада им се на габровци.

ДЕНКЪТ

Габровец пристигнал в София и се качил в трамвая с един голям денк.

— За тебе три лева, а за багажа шест — казал кондукторът.

Тогава габровецът развързал денка и рекъл:

— Излизай, Пенчо! Като „денк“ те таксуват по-скъпо.

ЛОГИКА

— Жена, колко е температурата в стаята? — попитал габровец жена си.

— Петнадесет градуса — отговорила тя.

— А вѐн?

— Двадесет градуса.

— Тогава — наредил той, — отвори прозореца да влязат и онези петте.

ПРЕЦЕНИЛ ГО

Млад човек отишъл при дяда Миня и му поискал пари на заем, за да почне някаква търговия. Старецът познавал рода му и дал исканата сума. Младежът доволен, извадил цигара, драснал кибрит и запалил. Лихварят го изгледал, погледнал и разгорения мангал пред краката му, па казал:

— Я дай, момче, да ги преброя още един път, да не съм сбъркал нещо!

Взел парите, мушнал ги в джоба си и добавил:

— Баща ти беше добър човек, но ти не струваш за търговец.

КООПЕРАТИВНО МАГАРЕ

Двама съседни се сдружили и си купили магаре. След като го откарали, единият запитал:

— Коя половина ще е твоя?

— Но нали магарето е общо?

— Да, но все пак трябва да знаем кой коя половина владее.

Без да се колебае, другият отвърнал:

— Предницата!

— Дадено! — съгласил се първият. Изчистил мухите под опашката и казал на съдружника си:

— Аз се погрижих за моята част. Ти иди да купиш ечемик и гледай добре да нахраниш своята половина, та ортаклъка ни да върви добре.

С ЕДИН КУРШУМ

— Желаете ли да ви сложа пудра?

— Влиза ли в цената на бръсненето?

— Да.

— Тогава завийте ми я в книжка за жената! — помолил клиентът габровец.

ИЗХИТРИЛ И БОГА

Другоселец помолил габровец да му заеме пари. Габровецът се съгласил, но при 9 на сто лихва.

— Това е нечувана лихва — възмутил се другоселецът. — Засрами се от бога!

— Господ?!... Той изотгоре ще прочете девятката като шестица.

ОТВЪРЗАНИЯТ ЛЪВ

Търговец си поръчал фирма при габровски фирмописец. Искал на нея да бъде изобразен лъв.

— Лъвът отвързан ли да бъде, или вързан? — попитал фирмописецът. — Защото за отвързан вземам сто лева, а за вързан — двеста.

— Отвързан! — начаса отговорил търговецът.

Фирмописецът я направил. Търговецът я харесал и я окачил над вратата на дюкяна си. През нощта завалял дъжд. Сутринта търговецът отишъл да отвори магазина си и гледа — от фирмата останал само надписът. Лъвът го няма! Отишъл при фирмописеца готов да се кара.

— Ти поиска отвързан лъв, отвързан ти и направих. Какво съм виновен, че е избягал — оправдал се фирмописецът, който всъщност рисувал „вързаните“ лъвове с блажна боя, а „отвързаните“ — с постна.

ЕДНОТО СТИГА

— Имаш ли портрет на твоите близначета?

— Ето.

— Но тук е само едното?

— Другото досущ прилича на него.

СЪБРАЛИ СЕ

У известния габровски търговец и лихварин дядо Миньо Попа пристигнал на гости селянин колибарин. Похапнали и седнали да

поговорят. По едно време дядо Миньо духнал лампата.

— Защо да се хаби газта напразно? И в тъмното се чуваме.

Поприказвали си. На тръгване домакинът посегнал да запали лампата.

— Почакай! — спрял го гостът. — Да си обуя потурите. И без това седяхме на тъмно, та рекох да не ги търкам и изхабявам.

ПОДАРЪЦИ

Младоженка получила за сватбата си три чадъра. Много ѝ били, затова опитала да смени поне единия чадър с нещо друго, но и отказали.

— Много съжаляваме, не са от нашия магазин.

— На картончето е името на вашата фирма?

— Значи, че чадърът е поправян при нас. Не видяхте ли, че на витрината пише: „Поправка на стари чадъри“.

Булката се върнала в къщи и видяла, че и другите чадъри имат етикети от същия магазин.

СЕМЕЙНА РАЗГОВОРКА

— На Пенчев му предписали строга диета.

— Можеш да му изпратиш покана за вечеря.

ОБЛОГ

Двама габровци се обзаложили в черква кой ще пусне по-малко в дискоса.

Когато клисарят минал, единият пуснал една стотинка и погледнал победоносно другия.

— Това беше за двама ни! — рекъл смирено вторият и се прекръстил.

МЯРКА

— Изглежда, че моята слугиня често краде от захарта.

— Моята и да иска не може.

— Защо?

— Защото в кутията със захарта винаги затварям по една муха. Няма ли я мухата — захарта е пипана.

ЗАКЪСНЯЛ

Еленчанин решил с хитрост да си изкопае някаква яма. Повикал един циганин, разказал му, че според писмо на известен цариградски ходжа в двора му имало заровено имане. От циганина копането, от стопанина — мястото. Жълтиците ще делят наполовина.

— Не му вярвай, чорбаджи, на този цариградски ходжа! — рекъл циганинът. — Той беше писал такова писмо и на един габровец. Цял кладенец му изкопах и пак нищо не намерихме!

В СЪДА

— В началото на брака вашият съпруг нямаше ли някакви положителни качества?

— Имаше, но се свършиха до стотинка.

СМЕТКАТА СИ Е СМЕТКА

Габровец решил да сложи край на живота си, като се обеси. Но не щеш ли, навреме го видял слугата и прерязал въжето.

Накрая на месеца стопанинът му удържал четири лева — колкото струвало въжето.

ПОТОМЪК

Габровче си купува шоколадено човече.

— Какво искаш: момченце или момиченце? — пита продавачката.

— Момченце! — пресметливо отговорило габровчето.

ЗА ГАБРОВЦИ РАЗКАЗВАТ, ЧЕ...

... за да харчат по-малко пари за място, строят къщите си с тесен долен кат, а горния наддават в улицата.

... високите си гости, в израз на привързаност и доверие, габровци даряват с питомни гълъби. Пуснати на свобода, гълъбите се завръщат обратно.

... командировани в София, сутрин вместо с чай закусват пред минералната баня с топла вода.

... на имен ден черпят, като върху куп черупки слагат някой и друг орех... икономично, а и хората да помислят, че много гости са посетили именика.

... осоляват така рибата, че с една изяждат по три хляба — стига им за цяла седмица.

... като купуват на жените си пудра, отсипват от кутията и я допълват с брашно, за да има за по-дълго време.

от нищо — нещо

Приятели габровци, събрани на чашка кафе, попитали един между тях как за толкова кратко време е успял да забогатее, да постигне от нищо — нещо.

— Вашите жени, когато готвят, да речем, чорба, по колко ориз слагат? — на свой ред ги попитал той.

— Ами че, колко... колкото трябва!

— И моята жена слага колкото трябва, но преди това отмахва десетина, петнадесет зърна и ги прибира за следващия път. Днес десет, утре десетина...

в гостилницата

— Момче, донеси ми една пържола.

— С удоволствие.

— Може и без удоволствие, но непременно с повече картофи.

договор

Хванал се един габровец да продава варени царевици пред входа на банката. Царевицата сочна, движението голямо — за късо време той успял да тури някоя и друга пара настрана. Минал негов познат и му поискал пари в заем.

— Съжалявам, приятелю — казал му продавачът, — когато отворих тук сергия, сключихме договор с банката да не се конкурираме: тя да не продава варени царевици, аз да не давам пари назаем.

дреболия

Продавачът няма стотинка, за да върне на клиента.

— Какво да ви дам вместо нея?

— Не го прави на въпрос — отвърща клиентът габровец, — ще почерпиш една ракия и ще се оправим!

ПОДХОДЯЩА ДВОЙКА

Младеж и девойка си уговорили среща в къщата на момичето, когато родителите ѝ ще излязат. За всеки случай момичето ще влезе по-напред и даде знак, като пусне една монета. Чуе ли се, че тя звънне на плочника, тогава младежът да се качи.

Момичето пуснало монетата, почакало — минало доста време, а момчето все го няма. Изгубила търпение момата. Слязла да види какво става и го заварила да опипва с ръце плочника пред къщата.

— Рекох, преди да се кача да взема стотинката — заоправдавал се той.

— Но аз бях я вързала и я изтеглих! — засмяла се на свой ред девойката.

НАДХИТРЯВАНЕ БЕЗ РЕЗУЛТАТ

Болен габровец знаейки, че лекарят взема за първа визита по два лева, а за следващите по един, решил да го надхитри.

— Първия път, като бях при вас — казал му той, — ми предписахте някакво лекарство, но не помогна.

Лекарят доловил хитростта, но прегледал болния и заключил категорично:

— Трябва да продължавате да вземате същото лекарство, което ви бях предписал първия път.

— Доколкото си спомням, за този съвет аз вече ви платих миналия път — съобразил бързо габровецът и си тръгнал.

ПРИ ЗЪБОЛЕКАРЯ

Габровец го заболяло зъб. Отишъл при зъболекаря и го попитал какво ще струва прегледът.

— За изваждането на зъба — два лева. За електрически ток, тъй като сега е вечер — един лев. Всичко три — обяснил му зъболекарят.

— Тогава ще дойда утре по светло — сбогувал се габровецът.

МОСТРА

Млад габровец изпратил своя снимка на годеницата си. За да не дава пари за пощенски марки, надписал на плика:
„Мостра без стойност“.

ПАНАМЕНА ШАПКА

Селянин от габровско влязъл в столичен магазин да си купи сламена шапка. Харесала му една панамена и попитал за цената.

— Двадесет лева — отвърнал продавачът.

Габровецът помислил, че търговецът иска да го подиграе с голямата сума. И да не остане назад попитал:

— А къде й са дупките?

— Какви дупки? — учудил се продавачът.

— През които ще се проврат ушите на онова магаре, което ще даде толкова пари за една сламена шапка! — намигнал габровецът.

ПРЕДИ ОПЕРАЦИЯТА

Откаран за операция, габровец изважда портوفела си и започва да брой парите.

— Не бързайте — успокоил го лекарят, — плаща се след операцията.

— Не, аз искам да знам колко са парите ми.

РЕКЛАМА

— Значи този плат е най-новият?

— Вчера го докараха от фабриката.

— Ами дали няма да избелее?

— Моля Ви се! Цял месец стои на витрината и нищо му няма.

УДОВОЛСТВИЕ

— Моля Ви се, не си правете труд да ме изпращате.

— О, това ми доставя удоволствие! — казал габровецът.

ДОСЛУЖВАНЕ

Приятели гостували на габровски поп. Станало дума за електричеството.

— Отче, защо палиш свещи? Къде ти е сметката?

— И аз зная, че електриката е по-евтина — отвърнал попът, — ама мене свещите ми са хептен без пари.

ОСНОВАНИЕ

Габровец пътувал в автобуса и държал багажа си на рамото. Когато му поискали да плати такса и за багажа, той възразил сърдито:

— Та аз си го нося!

НОВА ЦЕНА

Художник предложил своя картина на габровски търговец на платове. Търговецът се съгласил да му заплати за нея петдесет лева.

— Петдесет лева? — ядосал се художникът. — Та аз купих от Вас само платното за сто и петдесет.

— Да, но тогава то беше чисто — отвърнал невъзмутимо габровецът.

И ЗА ДВАМАТА

Лекарят недоволен от малката сума, която му дал пациентът, подхвърля иронично:

— За мене ли ги давате, или за прислужника?

— И за двамата — отговорил пациентът му от Габрово.

СОБСТВЕНО ПРОИЗВОДСТВО

Габровец щедро кани госта си да обядва картофи:

— Яжте, не се стеснявайте! Те поне са собствено производство.

— Но нали нямаш градина?

— Откупихме си с бабата място за гроб, че... докато някой от нас превари, садя го с картофи.

НЕИЗГОДНО

— Имаш три къщи, а търсиш стая под наем?

— Наемът на моите къщи е висок за моите възможности.

СПОРЕД ЖЕЛАНИЕТО

— Какво да подаря на жена си за Нова година?

— Аз обикновено подарявам нещо, което после ще ми свърши работа.

— Но аз искам за нея.

— Тогава ѝ купи калъп сапун.

БЛАГОДАРНОСТ

Един шивач дал пари на габровски бръснар. За да изрази своята благодарност, бръснарят му казал:

— Когато изпаднеш в беда, ела при мен и аз ще те обръсна безплатно.

ИЗХОД

Двама габровски студенти си купили шапки. Докато се спазарили, навън завалял дъжд. Те застанали на прага, почудили се, помислили... Току внезапно разменили шапките си и тръгнали под дъжда — всеки мокрел чуждата, а не своята шапка.

РАЗПУСНАЛ СЕ

На габровец му дошли гости. Постояли, поприказвали. По едно време домакинята попитала мъжа си:

— Няма ли да почерпиш гостите с нещо освежително?

— Разбира се! — рекъл габровецът.

И отворил широко прозорците...

СТИМУЛ

Треньорът на габровския футболен отбор тренира вратаря:

— Пази мрежата, защото ще ти я удържа на заплатата.

В СМЕТКАТА

Келнерът: Оня клиент се оплаква, че намерил в яденето охлювче.

Съдържателят габровец: Пиши му и него в сметката.

ЩЕДРОСТ

През Габрово минал другоселец. Заварила го буря и той се приютил в къщата на една старица.

Като отминала бурята, бабата тръгнала да събира накапалите от дърветата плодове и поканила госта си:

— Хапни, пътнице! Тая година прасе нямаме.

ЗА ГАБРОВЦИ РАЗКАЗВАТ, ЧЕ...

... като ядат риба, събират костите. После ги ползуват вместо клечки за зъби.

... за да не плащат на коминочистач, пускат котката през комина.

... при наемане на квартира гледат до прозореца ѝ да има лампа от уличното осветление.

... с парче хляб сутрин по пазарището опитват продаваното от селяните сирене, масло, извара и... закусват.

... нощем палят лампа в курника, за да заблудят кокошките, че е съмнало, и да снасят повторно.

... като ходели по търговия, варели чорбата си в общо гърне. И за да не се излъжат, всеки връзвал на своето парче месо белязана клечка, затова ги наричат „вариклечковци“.

КЪМ ЛУНАТА

— Татко, дай ми едно левче да видя луната през телескоп.

— Потрай малко. След две недели ще има пълнолуние и тогава за същите пари ще видиш повече.

ИКОНОМИСАЛ МАСЛОТО

Набожна габровска старица всяка вечер палела кандилото и дълго се молела. На сина ѝ му досвидяло за зехтина, който гори. Скрил се веднъж в скрина и когато бабичката започнала да се моли, той благо се обадил:

— Стига вече, Гане! Бог чу молбата ти.

Бабата повярвала и от тоя ден спряла да пали кандилото.

САМОЧУВСТВИЕ

Двама габровци се скарали. В яда си решили да се дуелират. Но за да не им се смеят хората от града, отишли да се срещнат другаде. Единият си купил билет за отиване и връщане, а другият само за отиване.

— Значи, не се надяваш да се върнеш? — иронизирал го първият.

— Напротив! Смятам да се върна с твоя билет — разочаровал го другият.

ЛЮБОВНО ОБЯСНЕНИЕ

— Скъпа, толкова ми е трудно да намеря необходимите думи...

— Не ти и трябва, стига да разполагаш с необходимите цифри.

ПО ГАБРОВСКИ

Габровка среща познат лекар на улицата и решава да му поиска безплатен съвет.

— Докторе, не се чувствавам добре. Вие ми се свят, нямам апетит. Ако обичаш да ми драснеш една рецепта.

— С удоволствие — рекъл докторът, който бил също габровец, — но първо се съблечете да Ви прегледам.

ТРЕВОГА

Жената на един габровец много често варосвала стаите. На мъжа ѝ му дотегнало това и един път я схокал:

— Стига си клепала стените, че отеснях стаите!

В ГАБРОВСКО УЧИЛИЩЕ

Учителят преподава за сярната киселина.

— Деца, сега ще пусна в киселината тази златна монета. Кажете, ще се повреди ли?

— Няма! — извикало едно от децата.

— Защо?

— Ако щеше да се повреди, нямаше да я пуснеш.

ЗАБАВА

Габровец отишъл на вечеринка с момиче. Но през танцовата забава тя все танцувала с друг. Най-сетне той се претрашил и се запътил към тях. Непознатият пуснал момичето, готов да се бие. А габровецът спокойно му поднесъл билета на момичето.

— Струва петдесет стотинки. Платете ми го.

ИЗПЪЛНЕНО ОБЕЩАНИЕ

Габровец се разболял. Със сетни сили се повдигнал от леглото, коленичил пред иконостаса и се замолил:

— Ако речеш да оздравея, господи, ще продам коня и ще запаля свещ за всичките пари.

Случило се, че габровецът оздравял. Нямало как, трябвало да изпълни даденото обещание. Мислил, мислил, па турил една кокошка в дисагите и поел пътя за пазара.

— Продавам кон за два лева! — провикнал се габровецът. — Кон за два лева!

Трупнал се народът. За такава евтиния — купувачи много.

— Само че го продавам с кокошката, която струва двеста лева — пояснил габровецът.

След продажбата отишъл в църква и запалил свещ за два лева — цената на коня.

БЕЗПЛАТНО

— Винаги съм мечтала да видя свят. Колко ли струва една обиколка из Европа?

— Нищо.

— Как така нищо?

— Мечтите са безплатни.

ОБЩА РЕЦЕПТА

Болен габровец отишъл при лекар с приятеля си. След като свършил прегледът и излезли навън, приятелят му не се стърпял и попитал:

— Защо каза на лекаря, че имаш сърцебиене и страдаш от стомах, когато ти се оплакваш само от главоболието.

— От стомах страда дъщеря ми, а сърцебиене има жена ми.

— Та какво от това?

— Да не съм будала да давам пари за преглед поотделно за жена ми и дъщерята...

И КАМЪКЪТ СЕ ИЗТЪРКВА

Вървял нехайно млад човек, повлякъл върха на чадъра си по габровската чаршия. От един дюкян му свикали:

— Дигни чадъра бре, калпазанино! Камъкът — камък... и той се изтърква!

НА ГОСТИ

Габровец отива с детето си на гости на село. Лелята, на която гостували, казала на детето:

— Дай си, лели, шепичката, да ти сипя орехи.

— Дайте ги на татко.

— Ти не обичаш ли орехи?

— Не. Ръката на татко е по-голяма.

ИЗГУБЕНО ДОВЕРИЕ

За икономия вместо с чисто маслиново масло стара габровка доливала кандилото със слънчогледово „вега“.

Една година паднала градушка и очукала царевицата до стебло. Старицата, отдавайки градушката на гнева на бога за това, че палела кандилото със слънчогледово масло, коленичила пред иконата и започнала да нарежда:

— Вярвай, господи, виновен е само бакалинът. Той е разменил тенекиите и вместо да ми налива чист зехтин, давал ми е вега.

И отново започнала да пали кандилото с чист зехтин.

Но пак паднала градушка и очукала нивите до зърно. Бабата се ядосала, а и като се сетила колко пари е похарчила за чист зехтин, викнала:

— Господи, може да си всемогъщ, много работи да знаеш, ама от чист зехтин разбираш толкова, колкото и бакалинът.

И пак почнала да пали кандилото с вега.

КОЙТО РЪСИ — ТОЙ МЕТЕ

В дюкяна на габровски колибарин влязъл свещеник и по обичая поръсил за Кръстовден.

Колибаринът, вместо да го дари, подал му метлата:

— Тук тъй му е редът, отче: който ръси — той и мете!

ПРИЛИКА

— Знаеш ли — казал един габровец на друг, — като те видя и веднага се сецам за Тотя.

— Защо?

— И той има да ми дава пет лева.

РАЗЛИКА

— Каква е разликата между почивка на море и почивка в планината.

— В страничните разходи.

ГОЛЯМАТА ГРИЖА

На габровски колибарин се разболяла жената. Свидело му за парите, но положението на жената се влошило. Нямало как — вечерта тръгнал за града да търси лекар. Но насред пътя се сетил за нещо, върнал се и викнал:

— Пено, ако дип усетиш, че вече няма да те бъде, духни поне лампата — да не гори газта напразно!

СРЕЦНАЛИ СЕ

Двама шофьори габровци се срещнали на тесен мост. Никому не се искало да хаби гориво, за да се връща. Тогава единият разгънал вестник и се зачел, мислейки, че на другия ще му омръзне да чака и ще върне колата си назад. Но другият излязъл от кабината, седнал на бронята и подхвърлил:

— Колега, като прочетеш вестника, дай да го прегледам и аз!

НАМЕРИЛ КОГО

Габровец купувал маслини. При тегленето бакалинът искал да измами купувача и незабелязано поставил гвоздей на кантара.

Габровецът взел стоката, прибрал гвоздеа и подметнал:
— Платил съм го. Защо да не го взема!

ПЪРВЕНСТВО

Граждани от различни градове случайно попаднали заедно. И както се случва, заспорили за първенство. И понеже никой не отстъпвал, уговорили се след време пак да се съберат и всеки да донесе най-забележителното ядене на своя град, за да защити първенството му.

Хасковлията донесъл печено на шиш агне, ямболията — шкембе чорба, бургазлията — пържена риба, горнооряховчанинът — наденица, толбухинецът — топли сомуни хляб, пловдивчанинът — плодове, софиянецът — печено пиле, карловецът — печени фъстъци, троянчанинът — сливова ракия, асеновградчанинът — малага, разградлията — кисело мляко, а габровецът... довел брат си.

ДЕЛИКАТНОСТ

Пътували двама габровци. През време на пътуването никой не запалил цигара, въпреки че и двамата били страстни пушачи... Всеки мислел, че другият може да няма цигари.

ПАК НА СМЕТКА

Габровец отивал към бакалницата и през целия път мислил — половин килограм ли маслини да купи, или килограм. Когато влязъл, казал:

— Кило маслини!

— И половин нямам — отвърнал бакалинът.

Габровецът въздъхнал и си рекъл: „Добре, че поисках цяло кило!“

ДНЕС БОБ. РАКИЯТА — УТРЕ

Стар габровец, който обичал да посръбва, си сварил боб. Ял, ял, но му останало. На другия ден бобът се вкиснал. Посегнал да го изхвърли, но му досвидяло — много била бобът! Налял си чашка ракия и си рекъл:

— Хайде, Васка. Ако изядеш боба, ще те почерпя една ракия.
Понасилил се и опразнил паницата. Посегнал към ракията, но му досвидяло.

— Е, Васка, не ти ли е много? Днес яде боб. Ракията пък — утре!
И върнал ракията в шишето.

НА ПАЗАРА

— Стрино, тия яйца са стари и сигурно вътре вече имат пилета.
— Добре де, пилетата няма да ми плащаш!

ЗА ГАБРОВЦИ РАЗКАЗВАТ, ЧЕ...

... заженят ли се — търсят тънка жена: хем по-малко място ще заема в къщи, хем по-малко басма за рокля ще трябва.

... не се бръснат вечер, за да не им порасне брадата през нощта.

... продават безцветна лимонада в цветни бутилки.

... потят се и в майсторлъка, и в пазарлъка.

... когато палят цигари, цепят кибритената клечка, за да има за два пъти.

... не купуват гладки дърва, защото малко топят. Купуват чепати, та докато ги насекат, се сгряват.

... преди да играят табла, си поръчват кафе, за да влезе в сметката на тоя, който загуби.

ГЛАВНОТО

Габровец се качил на стълба. За нещастие — подхлъзнал се и падна. От удара изгубил съзнание. Когато се свестил, първо попитал:

— Здрава ли е стълбата?

ПРАЗНИК

Жената на един габровец попитала колко да тури от яйцето, за да подправи чорбата.

— Днес е празник — отвърнал мъжът. — Тури половината!

ЗАКЪРПИЛ ГО

Двама габровци се разхождат и срещат известен богаташ.

— Виждаш ли го тоя? — казал единият. — Закърпи ме с няколко милиона лева!

— Кога си разполагал с толкова пари, че да те закърпи?

— Отказа да ми даде дъщеря си за жена.

РАЗПЛАТИЛ СЕ

Габровец пазарил две момчета да берат череши. Вечерта на едното платил по-малко.

— Защо? — попитало недоволно то.

— Защото приятелят ти свиреше с уста, докато береше, а ти мълчеше.

БИВА

— Мъжо, копчетата на старото ми палто се изпокъсаха. Срам ме е да ходя така.

— Нищо, утре ще купим.

— Палто ли?

— Не. Копчета.

ГЛАВНИЯТ ВХОД

По време на стопанска криза един търговец обявил на вратата на магазина си: „Продажба с 20 на сто намаление“.

За да не остане по-назад, търговец, чийто дюкян бил през една сграда, обявил: „Тук намаление с 30 на сто!“

Тогава габровец, чийто дюкян бил по средата, сложил на вратата надпис:

„Тук е главният вход на разпродажбата!“

В СЪДА

Съдията: Обвинявате се, че сте ударили жена си с чиния по главата. Не Ви ли беше жал?

Габровецът: Как да не ми е жал! Чинията беше съвсем нова...

КРУШКАТА НЕ ПАДА ПО-ДАЛЕЧ

— Дядо, имаш ли зъби?

— Нямам, момчето ми.

— Тогава подръж ми за малко порязаницата, за да поиграя с Петърчо на двора.

ГРЕШКА

Горският пазач заловил габровец в нарушение. Поискал да му състави акт, но оня му се примолил и обещал да се отплати.

Разбрали се.

Вечерта горският пазач дошъл на гости. Яли, пили — станало среднощ. Най-сетне домакинът рекъл:

— Началство, другия път ми състави акт...

ТЕЖКА ЗАДАЧА

— Утре има банкет и се чудя да ида ли, или не.

— А кой дава банкет?

— Аз.

ВЪЗМОЖНОСТИ

Заможен габровец пътувал във влака — трета класа. Било лято, жега, имало много народ.

— Чорбаджи — рекъл му един циганин, — ти барем защо пътуваш у трета класа?

— Като няма четвърта — отвърнал габровецът.

ТЪНКА СМЕТКА

Габровец услужил на съседа си с пръстен гювеч. Но... не щеш ли, съседът счупил гювеча. И за да не си развалят комшулъка, отишъл на пазара, купил му нов гледжосан — два пъти по-голям и хубав! — и го подал на съседа си:

— Комшу, счупих стария. Нов ти връщам!

— Нов бе, ама... моят вече беше си поел мазнината! — отвърнал съседът.

ГАБРОВСКА ВЕЖЛИВОСТ

Другоселец, попаднал в Габрово, извадил клечка кибрит да запали цигара.

— Не хаби клечката! — спрял го един минувач и му поднесъл запалената си цигара.

Другоселецът запалил.

— А сега — засмял се габровецът, — дай си ми клечката!

ВЪЗПИТАНИЕ

— Бабо, подай ми ножицата.

— Тя е за пред гости, баби. Скъсай конеца със зъби! — рекла старата габровка.

ГАБРОВСКА КРЪВ

В габровска болница се наложило да прелеят кръв на пострадал чужденец. След преливането болният се почувствувал по-добре и богато възнаградил габровеца, който дал от кръвта си.

Наложило се второ преливане. Ала тоя път болният бил твърде сдържан в отплатата си.

След третото преливане той не дал нищо — в жилите му вече течала габровска кръв...

ДОМИЛЯЛ ИМ

Габровец причакал пред съда своя племенник адвокат.

— Стоянчо, ела ни довечера на гости! С леля ти много искаме да те видим.

— Кой закон да нося със себе си: гражданския или наказателния?

ПАРИ ЗА ЧИРАКА

Габровец решил да строи плевня. Повикал майстор и започнали пазарлъка.

— За десет дни ще е готова — рекъл майсторът. — Ще ми плащаш по пет лева, на чирака — по два.

— От чирак няма нужда. Аз ще съм ти чирак.

Свършили плевнята. Габровецът взел да се разплаща, но... сбъркало се за десет лева.

— Не се тревожи — успокоил майстора габровецът.
— Ти все пак взе нещо. А аз моите чирашки пари въобще не ги видях.

ЩЕТА

Габровец шофирал колата си. Изведнъж пред него изскочил човек... Габровецът ударил спирачките и гумите се повлекли.
Уплашеният минувач объркано заблагодарил на габровеца.
— Колко даваш? — прекъснал го габровецът.
— Имам пет лева. Загдето ме спаси — ето ти четири от тях...
— И левче, за гдето търках гумите...

ГАБРОВСКИ НЕКРОЛОГ

А. А.
Умря!

ЗЛАТНА СРЕДА

Габровец си купува паламуд. Продавачът го пита от къде да му отреже.
— Отрежи малко откъм главата... Така. Отрежи и от опашката...
Така. Дай ми сега средното...

СИГУРНА РАБОТА

В габровско село дошли данъчни агенти да проверят за укрита ракия и... селото изведнъж се опразнило. Посрещнал ги само един старец-шегаджия и започнал да ги моли:
— Елате бе, елате да потърсите у дома!
Отишли. Търсили, търсили, но нищо не открили.
— Те и от мене я крият — успокоил ги той. — Рекох ще я намерите, че да прием по едно, но... Нямам съм късмет.

КАК СЕ СТАВА ТЪРГОВЕЦ

На другоселец търговец не му потръгнало. Решил да се сприятели с габровец и да усвои тънкостите на бранша.
Габровецът го приел с охота.

Веднъж тръгнали да прекупуват стока оттатък Балкана. Като минавали през селата, габровецът купувал де заешки, де лисичи, де овчи кожи — трупал на рамо. И, разбира се, плащал ги по-евтино, тъй като „дошъл на крака“.

Стигнали до Балкана. Седнали да починат.

— Виж какво... — започнал издалеч габровецът. — Обещаното си е обещано — ще те направя търговец! Но дай ми сега триста гроша в заем. Стигнем ли Казанлък, ще ти ги върна.

Другоселецът се поколебал.

— Да ти дам, но... Все пак трябва някаква гаранция...

— Ето гаранцията! — тръснал кожата на врата му габровецът. — Струват четиристотин гроша.

Габровецът получил парите, а другоселецът нарамил кожата. Минали Балкана. В Казанлък габровецът извадил парите.

— Връщам ти дълга. Дай ми сега „гаранцията“.

Взел си кожата, продал ги за хиляда гроша, тъй като ги занесъл „на крака“. Отделил половината от печалбата и я дал на другоселеца:

— Ей така се става търговец; и на отиване пълен, и на връщане пълен. Празен ход да няма!...

цяло яйце

На габровци дошъл гост. За закуска бабата му сварила яйце. Внучето се вторачило да гледа.

— Не се коси, баби! Чичкото не е бивол, че да изяде цяло яйце. Ще остави и за тебе.

СЪВЕТ

Габровче запалило свещ за покойната си майка. След малко баща му я угасил:

— Останалото ще пазиш за мене, сине!...

ВЪОБРАЖЕНИЕ

Запитали един габровец — страстен пушач — защо пали цигара, след като я раздели на две.

— Така мисля, че пуша две цигари и паля по-нарядко — отвързал той.

ЗА ГАБРОВЦИ РАЗКАЗВАТ, ЧЕ...

... не си хабят паметта да помнят всичко, а само онова, от което ще имат полза.

... режат опашките на котките, за да се затваря по-бързо след тях вратата и не изстива собата.

... когато гощават с чай, предварително затоплят ножовете, за да не може да се вземе с тях от маслото.

... когато боядисват нещо, не слагат табелка с надпис: „Пазете се от боята!“, а „Пази боята!“

... варели на чорба и клечките, подложени под гергьовското агне при неговото печене.

... слагат кранчета на яйцата, та да точат толкова, колкото им трябва — зер цяло яйце е много за една чорба!

... пият червено вино — от него остава поне боята. От бялото — нищо!

ТЕЛЕВИЗИЯ

На габровец се повредил телевизорът — образ има, звук — няма. — Жена — рекъл той, — я се обади на съседа да усили техния говор. От тук ще гледаме, а от там ще слушаме.

РЕКЛАМА

Преди години излизаният в шестнадесет страници буржоазен правителствен вестник „Нови дни“ се продавал в Габрово със следната реклама:

„Шестнадесет вестника за левче!... Шестнадесет вестника за левче!“

ДАЛНОВИДНОСТ

— Вярно ли е, че си омъжил дъщеря си за твоя касиер?

— Вярно.

— Но нали му нямаше доверие?

— Пак му нямам, ама размислих: той ще ме краде, но поне парите ще отиват при дъщеря ми.

ИЗЛИШЕН ОБЯД

Габровец поправял покрива на къщата си. Но се подхлъзнал и паднал. Прелитайки край прозореца на кухнята, викнал:

— Жена, днес готви за един по-малко!

СПАСИТЕЛНИЯТ ПОЯС

Пътували габровец и севлиевец с параход. Севлиевецът се примолил:

— Дай да облека един твой костюм.

— Че нали си имаш?

— Не мога да плувам. А като съм с твоя костюм, при коработушение ще се хвърлиш да ме спасиш.

ПО-ИЗНОСНО

Синът на габровец иска да учи за лекар.

— Ахмак! — скастрил го баща му. — Стани зъболекар! Хората имат едно сърце, а 32 зъба.

ЧИСТА ПЕЧАЛБА

Трябвало да се подмени подът на едно училище. Настоятелството обявило работата на търг. Първоначалната цена била 400 лева.

На предприемачите им се видяло евтино. Ала дошъл един габровец и наел работата на половин цена.

Когато започнал, цялото село се извървяло да види кой е този глупчо. А той поглеждал събраните хора, подсмивал се и подвиквал:

— Ей, я подръж тука!...

— Ти бе, мъж ли си? — подкачал друг. — Можеш ли срязва това дърво?...

— Кой ще подаде оная дъска?... Ха, сега закови я!

Накрая хората от селото свършили работата, а габровецът прибрал парите.

ПРЕДВИДЛИВОСТ

Известната българска оперна певица Христина Морфова е завършила габровската гимназия. След години дошла да се види с

приятелките си, с хазайката...

Вечерта, преди да легне, хазайката поставила под леглото сандък, за да не се разтегне пружината.

ПОРЪЧКА

Габровец си поръчва цървули:

— Слушай, бай Христо. Направи ми едни евтинички цървули. Ще ти ги платя, като да са от долно качество, ама ти гледай по здравина да са нещо, дето ешът му да няма...

СИГУРЕН БЕЛЕГ

— Дай ми пет яйца от черна кокошка — рекъл габровец на продавачката.

Жената се почудила.

— Ако ги познаваш, избери си.

Габровецът избрал най-едрите, платил и си заминал.

ДИАГНОЗА

Попитали габровски лекар:

— Защо когато преглеждаш пациентите си, винаги ги питаш с какво се хранят? Има ли това значение за диагнозата?

— За диагнозата — не! Но за определяне на хонорара...

АНТИКА

Разбрал, че музеят изкупува старини, габровец предложил чифт обувки:

— Тия обувки са истинска антика: баща ми ги е носил за чизми през Първата световна война, когато си дойде, аз ги носих като обувки; после жена ми ги мъкна като чехли; детето ги прави лодки; през Втората световна война — от немай къде — пак ги носих... Наистина те са една рядка антика!

БЕЛЕГ

— Представи си, оставих бележка на Тотя, че на обяд ще отида у тях да го потърся. Когато отидох, го нямаше...

— Значи е намерил бележката...

НЕ ГО РАЗБРАЛИ

— Баща ми полудя и аз поех дюкяна.

— Значи ще ми увеличиш кредита?

— Ти не ме разбра. Не аз, а баща ми полудя — подчертал габровецът.

НЕИЗГОДНО

— Олеле! Детето глътна левче! Тичай за лекар!

— Няма смисъл. За тая работа лекарят ще вземе два лева, а ще извади само един.

В ХОТЕЛА

Габровец отишъл в един хотел.

— Колко струва нощуването? — запитал той.

— На първия етаж десет лева, втория — осем, третия — шест и на четвъртия — четири.

Габровецът помислил, помислил, па току тръгнал навън.

— Какво? Да не ви се струват цените високи?

— Не. Хотелът е нисък.

МЯРКА

Габровец си купува апартамент. Питат го какъв да бъде.

— Ами толкова голям, че от шетня да не остава време на жената да стои у майка си, и толкова малък, че да не се настани тъщата у нас.

В АВТОБУСА

Габровец се качил в автобус с детето си.

— Колко струва билетът за него? — запитал той.

— На колко е години?

— На пет.

— Пътува без билет.

— А ако заема място?

— Също.

— Ами ако го взема на коленете си, колко ще ми платите?

ПРОСТ ЧОВЕК

Търговец сложил пред дюкяна си реклама, която била написана много неграмотно. Направили му забележка, а той отвърнал:

— Нека клиентите мислят, че продава прост човек, когото лесно могат да излъжат.

ТАКА СЕ СТАВА ЧОВЕК

Габровец видял, че млад човек обядва печена скумрия, и го смърлил:

— Момче, каква е тази разсипия! Аз с една печена скумрия цял ден изкарвам. Сутрин за закуска я изстисквам между две филии хляб. На обяд изяждам половината, а за вечеря — останалото.

РАЗГЕЛЕ

— Съседе, вашето куче пак е изяло една моя кокошка!

— Разгеле! Днес няма да го храня.

АКО МИНЕ

В габровско село пазарили даскал — от къща по две ведра ракия. Дошъл сезонът за варене на ракия. Даскалът нагласил една голяма каца и хората започнали да носят. Двеста къщи — четиристотин ведра ракия.

Обявил я даскалът за продан. Дошли търговците, опитали я и сърдити си заминали.

Каква била работата: всеки от селяните мислел, че две ведра вода няма да увредят на една каца силна ракия...

НЕКРОЛОГ

„Бог да прости баща ми, че умря в пазарен ден. За негово и на духа му успокоение дюкянът ще бъде отворен до късно следобед“...

ТЕЛЕГРАМА

Габровец, заминал по търговия. Продад стоката и решил да телеграфира на жена си:

„Стоката продадох на сметка. Пристигам Габрово петък вечерта. Твой Димитър“

Телеграмата му се видяла дълга и си рекъл:

— Мара ме знае, че винаги продавам на сметка. Защо да ѝ го пиша!

Зачеркнал ненужното и от телеграма останало:

„Пристигам Габрово петък вечерта. Твой Димитър“

Пак му се видяло, че ще даде много пари.

— То се знае, че ще се върна в Габрово. И няма да се губя без работа до неделя и да харча от готовото я!

Задраскал началото и на телеграмата останало:

„Твой Димитър“

— Неин съм я! На кого ще бъда?! Защо трябва да харча пари да ѝ го казвам...

Скъсал бланката и излязъл.

СКЪПЕРНИЧЕСТВО

Когато на един шотландец от Абърдийн разказали анекдота за габровците, които нощем спирали часовниците си, за да не им се изтъркват частите, той попитал:

— А нощем как познават колко е часът?

И за да не остане по-назад, разказал:

Аз имам един съсед, който държи тръба под кревата си. Когато нощем иска да научи колко е часът, отваря прозореца и надува тръбата. Винаги се намира някой, който да извика: „Кой идиот тръби в два часа и двайсет минути през нощта!“

ЗА ГАБРОВЦИ РАЗКАЗВАТ, ЧЕ...

... диня и пъпеш на заем не дават: дадеш тънкокора, ще ти върнат дебелокора.

... в стремежа си да се пазарят, създали най-малката парична единица — бодката, която е една шестнадесета част от стотинката. Затова ги наричат „бодкаджии“.

... купуват ли нещо, искат да им го загънат в днешен вестник.

... намерят ли връвчица, навиват я на пръста си. Навие ли се веднъж — прибират я. Все ще стане за нещо!

... пробиват на полозите дупки, а отдолу връзват торбичка. Кокошката снесе, обърне се и види ли празния полог — пак се напъне да снася.

... когато ядат, си свалят очилата, за да не им се хабят стъклата.

РАЗБРАЛИ СЕ

Посетитител на габровска кръчма казва сърдито на съдържателя:

— Във виното има вода!

— Трай си бе, човек! Не ти искам пари за водата!

ПОСРЕЩАНЕ

Из едно писмо:

„Много се извинявам, мили чичо, че не мога да те посрещна на гарата. Ще дойде жената. За да те познае, в лявата си ръка носи прасенце или поне гъска...“

ОСТАНАЛ ДОВОЛЕН

Сутринта чорбаджията пита чираците:

— Кога ви събудиха калфите, бре?

— Когато станахме, шишето на лампата още пареше — отвърнали чираците.

ОБЕЩАНИЕ

Преди години буржоазен политически оратор заявил пред габровските си избиратели:

— Като дойдем на власт, ще премахнем митото върху солта и тогава всеки ще си соли яденето, колкото иска...

СЪВЕТ

— Съседът ми иска сто лева в заем. Да му дам ли?

— Дай му. Все едно че на мене правиш услуга — посъветвал го другият, като съобразил, че може от него да поискат заема.

РАБОТАТА ВРАТНИК НЯМА

На пазара в град Елена габровски майстор на гаванки разположил сергия. Дошъл един селски чорбаджия, дълго ровил, оглеждал стоката и накрая попитал за цената.

— Хъм... Ти искаш пари, като че гаванките ти са сребърни!

Габровецът го измерил с поглед и рекъл:

— Слушай какво ще ти кажа: Балканът вратник няма. Откъдето искаш, оттам влез — дърва колкото щеш!

ДА МИНЕ БУРЯТА

Габровец отишъл на море с детето си. Веднъж влезли с лодка навътре в морето. Заварила ги бурята и бащата се помолил:

— Ако се смелиш, господи, и този път да се отървем, ще ти запаля свещ като мачта...

— Тате, сега свещарите изливат ли толкова големи свещи? — обадил се плахо малкият.

— Мълчи бе, глупчо! — скарал се бащата — Нека мине бурета. После ще мислим за свещта.

ДИПЛОМАТИ

Абърдийнец седнал да обядва в ресторанта заедно със свой новопознат от Габрово. И естествено поръчали си само една риба. Но и двамата забелязали, че рибата е по-тънка откъм опашката. Не вдигали очи от чинията, но и не посягали към нея — да не помисли другият, че е лаком, или пък му липсват маниери.

Рибата започнала да изстива. Абърдийнецът, от чиято страна била тънката част, подхванал разговор:

— Знаеш ли какво е философ?

— Не.

Абърдийнецът завъртял чинията с по-дебелата част на рибата към себе си и обяснил:

— Философ е човек, който може да завърти целия свят така, както аз завъртях чинията.

— А ти философ ли си? — запитал габровецът.

— Не. Ни най-малко.

— Тогава да оставим света такъв, какъвто си беше! — казал габровецът и завъртял чинията на старото ѝ положение.

НАМЕК

Пътувал габровски селянин до града бос, със стари кундури на рамо. С него вървял млад учител.

Селянинът погледнал новите му обувки, погледнал своите, па не се стърпял и рекъл:

— Хубаво ги гледай, даскале! Десет години ги нося!

— Още десет ще отидат, дядо, като така ги носиш — рекъл насмешливо младежът, неразбрал намека на стареца.

ИЗПИТАНИЕ

След като габровци и шотландци се преоткрили чрез своя хумор, започнали да общуват.

Веднъж шотландец и габровец отишли на безплатна беседа. Към края на беседата пуснали подписка за събиране средства с благотворителна цел. Тутакси шотландецът припаднал, а габровецът го изнесъл от залата.

ЗАБРАВИЛ

— Носач, всичкият ли багаж е във вагона? — попитал габровецът.

— Да.

— Сигурен ли си, че не съм забравил нещо?

— Нищо... Освен бакшиша.

ЛИЧНА КАРТА

Любезен хотелиер отнесъл куфара на госта си до четвъртия етаж.

— Вземи да пиеш едно кафе! — и оня му подал бучка захар.

Хотелиерът не му поискал лична карта. В адресната книга записал: търговец от Габрово.

ГАБРОВСКА ПОКАНА

„Ти ми ела веднъж в Габрово, та да те заведе у съседите, да видиш как посрещат хората гости“...

ЩЕДРОСТ

Габровец бил поканен на гости. Когато седнал при другите, той извадил кутия цигари и предложил на съседа си отдясно.

— Благодаря, не пуша — бил отговорът.

Обърнал се и към съседа си отляво.

— Благодаря. Също не пуша.

Жена му пошепнала тихо:

— Защо не предложиш на домакина?

— Той е пушач! — отвърнал още по-тихо габровецът.

ПЪТУВАНЕ БЕЗ КОНДУКТОР

Попитали един габровец защо слиза и се качва на всяка трамвайна спирка.

— За да кажа на контролата, че току-що съм се качил.

ЦАНКО ЛАВРЕНОВ ЗА ГАБРОВЦИ

Габровци поканили народния художник Цанко Лавренов да посети града и нарисува старо Габрово.

Приятели запитали художника разбрал ли е защо габровци предпочели той да нарисува картината.

— За по-евтино — отвърнал Лавренов. — Не пия, не пуша и с една порция гозба минавам цял ден.

В КРЪВТА МУ

След смъртта на един габровец всичко, което намерили в дома му, било много добре подредено и надписано.

А в едно от чекмеджетата намерили вързоп с надпис:

„Малки връвчици, които не стават за нищо“.

... И СИНЪТ МУ ТОНКО

След смъртта на своя баща признателният му син габровец поставил скромен паметник с надпис:

„Тук почива Васил Тонков“.

На една от панихидите на гроба синът не издържал и паднал от сърдечен удар. Предусещайки края на живота си, той се примъкнал до паметника и под името на баща си добавил: „... и синът му Тонко“.

СПОРЕД ГОСТИТЕ

В Габрово качеството на кафето, с което черпят гостите, е три вида: чисто кафе — К, ръж — Р и изсушена недоизпита утайка от кафе — Т. Според гостите — и кафето.

Веднъж на едно габровско семейство дошли жени с шапки, жени без шапки и прости жени. Домакинята поръчала на слугинята да свари кафе. Но понеже гостите били различни, слугинята се объркала и попитала стопанката от К, от Р или от Т да свари кафе.

— От С — веднага отвърнала тя и намигнала да смеси от К, Р и Т.

ЗНАЕ СИ ХОРАТА

Заможен габровец бил на смъртно легло. Поискал да му изпратят свещеник. Синът все отлагал, разчитайки, че и без изповед ще мине. Но старият все настоявал и синът се принудил да повика попа.

— А ако вече баща ти е умрял! — смъмрил го свещеникът, като разбрал, че идват съвсем накрая.

— Не бой се, отче. Докато не пристигнеш, няма да умре — успокоил го синът. — Аз му обещах, че като дойдеш, ще му върнеш стоте лева, които му дължиш.

СЪДИНА

Подиграли се веднъж на дядо Миньо Попа, че е виден, тачен човек, но е голям скъперник.

— Всяка съдина е скъперник — спокойно им отвърнал той. — Иначе не би удържала това, което е в нея.

ПЕРСПЕКТИВА

На един габровец му предложили работа. Попитал каква ще бъде заплатата.

— Ами отначало седемдесет лева, а по-нататък, като те повишим два-три пъти, ще стигне сто.

— Добре — отвърнал той. — Непременно ще дойда, но по-нататък.

ЗА ГАБРОВЦИ РАЗКАЗВАТ, ЧЕ...

... горят свещ за 10 пари, за да намерят 2 пари, само да не загубят навика да жалят и последната пара.

... когато тръгнали за Божи гроб, вземали всичко необходимо за една година пътуване: брашно, пестил, сирене, сушени сливи, дори и... кисело зеле.

... често си ходят на гости „със саханите“ /всеки си носи яденето/, а на Гергьовден дружно, роднински на обща трапеза — всеки си яде агнето.

... толкова ценели водата, че в пръските на водоскоците привиждали скачащи алтъни.

... когато по света едва се заговорва за нещо ново, в Габрово то вече се прави.

... купуват кокошки оттатък Балкана. След всеки планински тунел кокошките мислят, че се съмнало, и снасят по едно яйце.

ПОУМНЯЛ

Другоселец правел покупки при габровски търговец и между другото запитал, като как тъй на всички габровци им иде отръки, че умеят.

— Ядем една риба. От нея ще да е — отвърнал габровецът.

Селянинът поискал и нему да продадат от тая риба. Платил скъпо и се разделили.

След време се срещнали отново.

— Изядох рибата, но габровец не станах — казал другоселецът.

— Значи трябва да купиш пак.

— Да купя, ама много скъпо ще ми излезе... Виж, ако сега ми я дадеш по-евтино... — запънал се селянинът.

Търговецът се позасмял и свойски поканил в дюкяна си за пазарлък поумнялия от солената риба другоселец.

В ГАБРОВСКИЯ ВЛАК

Кондукторът пита едно момченце:

— В кой си клас, малкия?

— В трети.

— А на колко си години?

— На пет... — отвърнало габровчето, за да не му искат билет.

ПЕСТЕНЕ

Габровец слиза от влака и пита един файтонджия:

— Колко струва до центъра?

— Два лева. Заповядайте!

— Благодаря. Само питам, за да зная колко ще спестя.

ПРОПУСНАТА ВЪЗМОЖНОСТ

— Защо плачеш? — запитал един минувач детето, което плачело на една габровска улица.

— Мама ми беше дала левче, а аз го загубих.

— Ето ти левче. Недей плака.

Детето взело левчето и заплакало още по-силно.

— Защо плачеш пак?!

— Защото, ако не бях го изгубил, сега щях да имам два.

ИЗ ЗАВЕЩАНИЕТО НА ГАБРОВСКИ ТЪРГОВЕЦ

„... имуществото, събрано с триста мъки: мъка да го изкараш, мъка да го спестиш, мъка да го запазиш...“

ИЗВИНИТЕЛНО

Веднъж от училище на малки габровски колиби отсъствувало едно от децата. На другия ден учителят го пита какво се е случило.

— Мама ми изпра гащите и... затова — обяснило детето.

След няколко дни обаче пак го нямало. Учителят го смърлил.

— Бях тръгнал, господин учителю, но като минавах край вас, видях твоите гащи да съхнат на телта... — извинил се малкият.

ВЛЕЗЛИ В РАБОТА

На габровец му дотрябвало шишенце. Намерил едно, но в него имало малко йод. Досвидяло му да го хвърли, затова си порязал пръста, изразходвал лекарството и после използвал шишето.

АМИ АКО ИМА?

Вървял един габровец по улицата и като видял, че децата играят пред къщата му, им рекъл:

— Какво сте се струпали тук, бре? Ей там, на ъгъла един човек е разтоварил цяла кола ябълки и даром ги раздава — кой колкото поиска.

Момчетата зарязали играта и хукнали където им казал габровецът.

Той постоял, погледал надпреварата на втурналите се деца и без да ще помислил: „Ами ако там наистина раздават ябълки!“...

И се понесъл след децата.

НУЛЕВА СЕРИЯ

Габровец отишъл на гости при съседа си. Оня го гостил с мед, но той бил толкова рядък и безвкусен, че габровецът не се стърпял и рекъл:

— Ясно е, че тоя мед е от времето, когато пчелите още не се били научили да правят мед.

СТАРА СМЕТКА

Габровец завел жена си да ѝ оперират сливиците.

— Трябвало е да ги отрежат още когато жена Ви е била дете — казал лекарят след операцията.

— Тъй ли?! — рекъл габровецът — Тогава пратете сметката за операцията на тъста ми.

ПОСЛЕДНАТА СМЕТКА

Габровец пътувал с влак. На всяка гара той слизал, отивал до гишетото и си купувал билет до следващата.

Запитали го:

— Защо не си вземете билет до Габрово? Така е по-скъпо, а изглеждате и толкова зле.

— Тъкмо затова — отвърнал габровецът. — Лекарят ме изписа за мрене, може и по пътя да се случи. Защо ми е тогава цял билет, който няма да мога да използвам.

КАПКА ПО КАПКА

— Татко, като тупах килима, намерих една стотинка. Какво да правя?

— Продължавай да тупаш!

РЕДОВЕН ПЛАТЕЦ

Сервитьор в габровски ресторант пита своя колега:

— Защо не изхвърлиш оня тип навън? Гледам, вече четири пъти го будиш, а той все заспива.

— Защо да го изхвърлям?! Всеки път, когато го събудя, той пита за сметката и плаща...

ПОКАНЕН

Съвипускници решили да се съберат. Разпратили покани и в уречения ден си устроили среща в един ресторант. Накрая сервитьорът теглил калема — кой какво има да плаща. Сигнал и до габровеца.

— Аз съм с покана — отвърнал той.

НОВО И СТАРО ВРЕМЕ

Съвременен габровски внук казва на дядо си:

— Дядо, сега е на мода да се купуват коли на внуците, които са подновили дядовото си име.

— Аз съм от старата мода, дядовото.

ЩЕДРОСТ

— Татко, нощес сънувах, че си ми купил за пет лева шоколад.

— Ако бъдеш послушен, за Нова година можеш да сънуваш, че съм ти купил цяло кило.

УМНИК

— Ганчо, на̀ ти два лева. Иди да купиш две банички — едната за тебе, другата за мене.

Малкият Ганчо се връща след малко, като дотяжда своята баничка.

— На̀ ти левчето — казва той. — Беше останала само една баничка.

ОТПЛАТА

Габровец поправял зида на оградата. Видял го съседът и решил да му помогне — зер камъните били тежки за сам човек.

Вечерта, когато свършили работата, габровецът отрил ръце в престилката и рекъл:

— Жив да си, комшу, че помогна. Затова: благодаря! — да не кажеш, че е без нищо.

В КАЗАРМАТА

Пратили двама войника да донесат заложен мишени. Единият от тях започнал да ги оглежда.

— Какво ги гледаш? — запитал другият.

— Гледам коя мишена има повече дупки, че да ми тежи по-малко.

БАЩИН СЪВЕТ

Габровец навестил сина си, ученик в София, а той побързал да се похвали:

— Тате, днес спестих един лев, като не се качих на трамвая, а тичах подире му чак до училището.

— Будала! — изругал го баща му. — Не можа ли да тичаш подир някое такси, та печалбата ти да излезе тройна.

НАДМИНАЛ МАЙСТОРА

Младо габровче се главило да учи зидарство. Но попаднало на майстор, който ги карал да работят „от тъмно до тъмно“.

— Майсторе! — викнало една вечер габровчето. — По зида лази мишка!

— Нищо не виждам в тъмното — смотолевил майсторът и продължил да зида.

— Е, щом е станало тъмно — спираме! — рекло габровчето и всички дружно си разпасали престилките.

И ДРУГ ДА СПЕЧЕЛИ

Събрали се приятели в кръчмата. След като се почерпили, най-развеселеният поискал да изпревари другите.

— Аз плащам! — и се обърнал към кръчмаря. — Пиши на тефтера!

— Добре — приел да го не срами пред хората кръчмарят.

А другият изтълкувал, че има още кредит, и предложил втора почерпка.

— Не, стига вече при мене — отвърнал кръчмарят, който бил габровец. — Аз не съм завистлив... Тук има и други кръчмари. Нека и те да спечелят нещо от тебе.

КУПЕТЕ СИ И ВИЕ

Слязъл един поп от габровски колиби в града. Отбил се в кръчмата и си поръчал печена скумрия и чаша вино.

Било през пости. От другите маси го гледали и преглъщали. По едно време един се престрашил и рекъл:

— Дядо попе, нашето отче не ни дава да ядем риба през пости.

— Че то и аз не давам — отвърнал му попът. — Купете си и яжте!

РАЗОЧАРОВАНИЕ

Младо семейство габровци, което смятало да си прави къща, седнали на обяд. Ядели с дървени лъжици пържен боб.

В това време дошъл бащата на момичето. Поканили го, но той сърдито отвърнал:

— Щом пържен боб даже с лъжици кусате, скоро къща няма да направите!

И си отишъл.

РАЗПЛАТИЛ СЕ

— Цяла година точиш вода от моята чешма. Плати поне половината от таксата!

— А-а-а, няма такива работи! Ето ти моя кладенец, ето ти и кофа. Колкото смяташ, че съм източил, върни си я... Пък и повече да вземеш, няма да ти забелязвам.

АРГУМЕНТ

— Моля, два цели билета — за мене и за жената, и половин за детето — казал на гишето габровец.

— Как дете? Той е цял мъж. Я го гледай, вече ходи с дълги гащи! — пошегувал се продавачът.

— Добре. Дай тогава за момчето цял билет, а половин за жената. Тя е с къси гащи — убедително отговорил габровецът.

ЦЕНАТА НА НАДЕЖДАТА

В сравнение със страната през последните години в Габрово се продават най-много билети от Държавната лотария, а постъпват най-малко фишове от Спорт-тото. Дълго време социолози и психолози се занимавали с тоя факт, докато най-сетне самите габровци обяснили:

— На фишовете от „Тотото“ се надяваме само една седмица, а на Държавната лотария — цял месец!

И ОТ СЯНКАТА СТИГА

След работа габровски майстор седнал с калфата да обядва. Свалил тапата на шишето с олиото и започнал да топи по нея зальци.

Калфата пресегнал да затопи и той хапката си, но майсторът го пернал през ръката.

— От тапата ще топиш, когато станеш майстор. Сега и от сянката на шишето ти стига.

САМО РЯПА

Габровски колибарин тръгнал да продава ряпа. На Конашкия мост магарето му се запънало. Разсърдил се колибаринът и започнал да го бие.

— А бе, чичо, съвест нямаш ли? — викнал му някой.

— Нямам, момче, свърши се — отвърнал колибаринът. — Имам само ряпа.

ПЛАГИАТ

Подигралите на един габровец, че за тях се разказват много вицове.

— Вярно е — отговорил той. — Анекдоти се разказват само за известни хора.

ИЗ ЕДНА ГАБРОВСКА СМЕТКА

1869 януарий 13 ден, сгодяваме Цана	/ грошове/
Понеделник вечер 100 драма сладко за черпене	3
Втор.: през деня жени и прочие масраф едно	14
Сряда: проводетник две живрета за момчето и зет му по-прости	14
...	
Неделя: идва момчето със зетя си, ядене, готвена мисирка, кокошка, кюфтета, кокоша яхния, вино, пъстърма, пилаф, кафе и прочие ½ ока свещи / спермацетови/ за осветление, нагоре-надолу отидоха	85
	5
Понед.: проводиха със саханите назад един млин, 2 лимона, 1 ока пелин	12
...	
Четвър. сутр.: идва Енчо, саралии, пелин, кафе, туй-онуй	8
вечер: идва Енчо — мисирка с армея, кокошка, кафе, спермацетови свещи и прочие	48
Неделя през деня: роднини от махалата	8,5
вечер: идва свекърът и неговите роднини и други четири чифта и от към нас 6 чифта /мъж и жена/, стояхме до 2 часа след полунощ — мисирка, печено и пр., вино и пр.	70
...	
Сряда: Енчо идва, готвено постно	7
Неделя сутр. като се върнахме от сватбата, 8 чифта поканихме да ядат готвено и пр.	78
Понед. сутр.: счупиха чинии, боци /стъкленици/, стомни, паници и прочие, и прочие	
Всичко	16,242,5

ЕПИЛОГ

Модата на тесните панталони и късите поли, безмоторното летене, кибритите с една драскалка, монетите от една стотинка и..... са измислени от габровци.

Издание:

Заглавие: Габровски шеги

Издател: София-прес

Година на издаване: 1971

Тип: сборник; анекдот

Националност: българска

Редактор: Спас Гергов

Художествен редактор: Димитър Карталев

Технически редактор: Кирил Василев, Славе Дукадинов

Художник на илюстрациите: Борис Димовски

Коректор: Тинка Димитрова

Адрес в Библиоман: <https://biblioman.chitanka.info/books/11937>

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.